

maa betragte alle mod Stadslæge Hoff rettede Klager som gendrevne paa fyldestgørende Maade, skal Sundhedsstyrelsen ikke undlade som sin Formening at udtale, at saavel Stadslægens Redegørelse som det af Klagerne fremskaffede Materiale maa betragtes som Indlæg fra de modstaaende Parter, hvorfor der efter Sundhedsstyrelsens Formening savnes en objektiv Bedømmelse af de rent lægelige Spørgsmaal i Sagen. Sundhedsstyrelsen betragter det derfor som sin Pligt at gøre det høje Ministerium bekendt med den Anskuelse, som den efter Gennemgang af samtlige Akter har dannet sig om Sagen.

Klagen fra Hospitalstidendes Redaktion gik, som bekendt, ud paa, at Stadslægen havde holdt Haanden over Læger, der vare hengivne til Nydelsen af Morfin, Alkohol m. m., og at han, skønt advaret imod og vidende om begge disse Forhold, havde indstillet og bibeholdt saadanne Læger i ansvarsfulde Lægestillinger indenfor Kommunens Embeder, samt at nogle af disse Læger foruden at være Morfinister havde savnet betryggende Uddannelse i de specielle Sygdomme, som de vare satte til at behandle, og at deres Ansættelse faktisk havde medført ulykkelige diagnostiske Fejltagelser og urigtig Behandling, samt at han ved Ordning af Kønssygekontrollen i København havde handlet stik imod de tilkaldte sagkyndiges Raad.

For Sundhedsstyrelsen foreligger der altsaa 2 forskellige Spørgsmaal, nemlig 1) Stadslægens Embedsførelse i nævnte Henseender, og 2) Spørgsmaalet om at behandle de paagældende Lægers Forhold efter § 7 i Lov af 30. April 1909.

Naar Stadslægen med Hensyn til det sidste Spørgsmaal formener, at „Overvejelserne om at behandle de paagældende Læger efter § 7 i Lov af 30. April 1909 bør stilles i Bero“, da kan Sundhedsstyrelsen ingenlunde anse de om de paagældende Læger fremskaffede Oplysninger som fyldestgørende eller værende af den Art, at Undersøgelsen kan stilles i Bero, men anser det som sin Pligt fremdeles at fortsætte de mod dem indledede Undersøgelser, ogsaa med Hensyn til de i Klagen ommeldte Tilfælde af „udvist grov Uduelighed“.

Klagen over Stadslægens Embedsførelse vedrører væsentligst 3 forskellige Punkter:

- 1) hans Forhold ved Ansættelsen af den sindssyge Distriktslæge Jørgensen i Thisted,
- 2) hans Bibeholdelse af morfinistiske og alkoholistiske Læger i Karantænevæsenet og
- 3) hans Ansættelse og Bibeholdelse af morfinistiske og alkoholistiske Læger som offentlige Kønssygelæger.

Med Hensyn til Punkt 1: Klagen over Ansættelsen af den sindssyge Distriktslæge Jørgensen i Thisted, skal Sundhedsstyrelsen bemærke, at Redaktionens Anbringende om, at Stadslæge Hoff har gjort sin særlige Indflydelse gældende for at udvirke Hr. Jørgensens Ansættelse, ikke ses at være afkræftet ved det ved Ministeriets Undersøgelse konstaterede, saa lidt som af, hvad der fremgaar af Sagens her beroende Aktstykker, men at Sundhedsstyrelsen for øvrigt ikke finder, at der er tilstrækkelig Anledning til at komme ind paa dette Punkt, saa meget mindre som Sundhedskollegiets Indstilling i Sagen har været enstemmig.

Angaaende Punkt 2 og 3: Stadslægens Bibeholdelse af morfinistiske og alkoholistiske Læger i Karantænevæsenet og hans Ansættelse og Bibeholdelse af morfinistiske og alkoholistiske Læger som offentlige Kønssygelæger, skal Sundhedsstyrelsen bemærke, at Stadslægen ikke har benægtet den i Klagen ommeldte Paastand, at han er blevet advaret mod at ansætte 2 af de omhandlede Læger, ligesom Stadslægen indrømmer, at han har været fuldt vidende om, at de 2 Læger tidligere have været Morfinister i høj Grad.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forsvarligheden af at ansætte tidligere Morfinister i ansvarsfulde Lægeembeder er Stadslægens Opfattelse formentlig ganske afvigende fra Justitsministerens, idet denne straks tilbagekaldte Læge Erslev som vikarierende Læge paa Anholt, saa snart Ministeren blev bekendt med, at han havde været Morfinist i højere Grad, og det desuagtet det i dette Tilfælde kun drejede sig om en Ansættelse, der var bestemt til at have ganske kort Varighed, og Læge Erslev paa det paagældende Tidspunkt, efter hvad der forelaa for Sundhedsstyrelsen, var ophørt med Brugen af Morfin. Naar Sundhedsstyrelsen mente i sin Tid — omend med megen Betænkelighed — at kunne overdrage Dr. E. dette rent foreløbige Vikariat, var Grunden den, at det havde vist sig umuligt at faa nogen anden Læge som Vikar til Anholt, hvorfor der ikke forelaa anden Udvej end enten at sende Læge E. derop eller lade denne isoleret beliggende Ø være ganske uden Læge.